

Offentliggjort d. 27. juni 2015

Beskatning af fri el-bil [©]

*Af advokat (L) Bodil Christiansen og
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen*

www.v.dk

Skatterådet har i en afgørelse offentliggjort den 8. juni 2015 taget stilling til beskatningen af lønmodtagere, der får stillet fri elbil til rådighed af arbejdsgiveren.

Fri bil er et af de klassiske personalegoder for lønmodtagere.

I skattelovgivningen er der fastsat udførlige regler om beskatningen.

Reglerne er udformet ud fra det synspunkt, at den skattepligtige værdi af fri bil skal svare nogenlunde til lønmodtagerens omkostninger ved selv at anskaffe sig en tilsvarende bil. Princippet er altså, at medarbejderen skal beskattes på samme måde, uanset om medarbejderen får stillet fri bil til rådighed, eller om medarbejderen i stedet får en tilsvarende højere skattepligtig kontantløn og herefter for egen regning køber en bil til privat kørsel. Da reglerne er fastsat ud fra en gennemsnitsbetragtning, vil regnestykket ikke være helt ens for alle skatteydere med fri bil.

I meget **grove træk** indebærer skattereglerne om fri bil, at medarbejderen skal beskattes af *værdien* af at have en bil til *rådighed* for privat benyttelse. Værdien opgøres som en årlig værdi på 25 pct. af den del af bilens værdi, der ikke overstiger 300.000 kr., og 20 pct. af resten, dog mindst 160.000 kr. Hertil kommer et miljőtillæg.

For biler, der er anskaffet af arbejdsgiveren højst 3 år efter første indregistrering, opgøres bilens værdi til den oprindelige nyvognspris i indtil 36 måneder regnet fra og med den måned, hvori første indregistrering er foretaget, og herefter til 75 pct. af nyvognsprisen. For biler, der er anskaffet mere end tre år efter første indregistrering, opgøres bilens

Offentliggjort d. 27. juni 2015

værdi til arbejdsgiverens købspris inklusive eventuelle istandsættelsesudgifter. Den skattepligtige værdi nedsættes med en eventuel betaling fra den ansatte til arbejdsgiveren for at kunne anvende bilen til private formål.

Beskatningen af fri bil efter de ovenstående regler omfatter også arbejdsgiverens betaling af ordinære, driftsmæssige udgifter, dvs. udgifter, der har en driftsmæssig sammenhæng med brugen af firmabilen, herunder bl.a. brændstof, forsikringer og udgifter til vedligeholdelse og nødvendige reparationer. Arbejdsgiverens betaling af disse udgifter udløser således ikke en yderligere beskatning. Udgifter, der ikke har driftsmæssig karakter, er f.eks. udgifter til garage, parkeringsbøder, fartbøder mv. samt tillige færgebilletter og broafgifter, med mindre sidstnævnte afholdes i tilknytning til erhvervmæssig befordring.

El-biler

Skattereglerne om arbejdsgiverbetalt fri bil gælder som udgangspunkt også for elbiler, som en arbejdsgiver stiller til rådighed for en medarbejder.

I praksis har køb af el-biler til medarbejdere dog givet anledning til flere spørgsmål vedrørende de skattemæssige forhold i forbindelse med bl.a. etablering af ladestander m.v. på medarbejderens bopæl. Med Skatterådets bindende svar offentliggjort den 8. juni 2015 har Skatterådet taget stilling til nogle af disse spørgsmål.

Forespørgslen til Skatterådet var rejst af en eloperatørvirksomhed, som forhandlede ladeløsninger til private, kommuner og virksomheder, og herunder opsatte ladestander og hurtigladestationer i det offentlige rum.

Virksomheden ønskede nu at etablere ladestander på den private bopæl for de af virksomhedens medarbejdere, som ville få stillet elbil til rådighed for privat benyttelse. Prisen for installation af en ladestander ville være 5.000 – 10.000 kr. inkl. moms.

På denne baggrund ønskede virksomheden at få belyst de skattemæssige konsekvenser for medarbejderne ved etablering af en sådan ladestander på bopælen. Virksomheden tog

Offentliggjort d. 27. juni 2015

her afsæt i, at forskellige undersøgelser havde vist, at over 80 pct. af den samlede opladning af elbiler foregik via ikke-offentlig tilgængelig opladning, dvs. typisk på brugerens bopæl eller arbejdsplads.

Bilens løbende elforbrug

Virksomheden forespurgte for det første til beskatningen vedrørende forbrug af elektricitet til opladning.

Skatterådet oplyste her, vel næppe overraskende, at arbejdsgiverens betaling af el til opladning af elbilen – på samme måde som arbejdsgiverens betaling af brændstof til firmabiler - ikke ville udløse en yderligere beskatning af medarbejderen, ud over, hvad der følger af grundreglerne om beskatning af fri bil.

Skatterådet oplyste i samme forbindelse, at elektricitet til opladning af en firmabil kan betales enten direkte af arbejdsgiveren eller betales af medarbejderen med efterfølgende refusion fra arbejdsgiveren efter regning, uden at dette udløser yderligere beskatning af medarbejderen. Men der er en betingelse, at det kan opgøres, hvor meget elektricitet, der udelukkende har været anvendt til opladning af den pågældende elbil.

Måling af elforbruget

Med denne udmelding var det naturligvis vigtigt for virksomheden at få fastlagt en fremgangsmåde for måling af elforbruget på ladestanderen på medarbejderens bopæl, som skattevæsenet kunne anerkende.

Skatterådet bekræftede her, at rådet kunne anerkende den fremgangsmåde, at der etableres en separat elmåler på en bestemt ladestander på medarbejderens bopæl, der udelukkende måler elforbruget fra denne ladestander, og ladestanderen via et specialstik kun er anvendelig til at oplade elbiler og ikke kan anvendes til brug for medarbejderens husholdnings øvrige apparater og installationer.

Offentliggjort d. 27. juni 2015

I denne situation vil det altså ikke give anledning til yderligere beskatning af medarbejderen, at arbejdsgivervirksomheden enten betaler den anvendte elektricitet til opladning direkte eller refunderer medarbejderen hans betaling af den anvendte elektricitet.

Hvis den separate elmåler derimod var etableret på en ladestander med et almindeligt CE strøm-udtag - der ud over opladning af en elbil også kan anvendes til at tilslutte øvrige sædvanlige husholdningsapparater m.v. – ville der efter Skatterådets opfattelse ikke kunne foretages den nødvendige, eksakte opgørelse af, hvor meget elektricitet, der udelukkende har været anvendt til opladning af den pågældende elbil.

Konsekvensen af dette vil efter Skatterådets opfattelse være, at arbejdsgiverens betaling af det målte elforbrug på ladestanderen skulle beskattes særskilt hos medarbejderen.

Etablering af ladestander på medarbejderens bopæl

Virksomheden spurgte dernæst til de skattemæssige forhold selve etableringen af en ladestander inkl. montering og tilslutning med separat elmåler på medarbejderens bopæl.

Spørgsmålet var nærmere, om arbejdsgiverens betaling for etablering af en ladestander kunne anses for omfattet af den skematiske beskatning, eller om etableringen ville udløse yderligere beskatning af medarbejderen.

Efter SKATs opfattelse kunne udgifterne til etablering af en ladestander ikke anses for omfattet af den skematiske beskatning, men skulle beskattes som et selvstændigt personalegode. SKAT's begrundelse for dette synspunkt var, at udgifterne til etablering ikke kunne betegnes som en ordinær driftsudgift vedrørende bilen.

Men på dette punkt blev SKAT's vurdering delvist tilsidesat af **Skatterådet**. Rådet var således ganske vist enig i, at udgifterne til erhvervelse og installation af en ladestander ikke kunne anses som en sædvanlig driftsomkostning. Men efter Rådets opfattelse skulle værdien af ladestanderen samt udgifterne til installationen heraf medregnes ved opgørelsen af grundlaget for beskatning af fri bil – dvs. på linie med købesummen for bilen. Det

Offentliggjort d. 27. juni 2015

betyder, at en medarbejder beskattes løbende af værdien af rådigheden over ladestanderen.

Hvis en arbejdsgiverbetalt ladestander på en medarbejders bopæl sidenhen blev overdraget til medarbejderen gratis, skulle medarbejderen efter Skatterådets opfattelse på dette tidspunkt beskattes af ladestanderens skønnede markedsværdi. Det samme gjaldt, hvis medarbejderen sidenhen fik overdraget installerede installationskabler og elgruppen til forsyning af ladestanderen.

I SKAT's indstilling anføres i den forbindelse om "markedsværdien", at markedsværdien er den værdi, det vil koste skatteyderen at få installeret tilsvarende faciliteter, med mindre der kan dokumenteres en nedslidning.

— o —